

KOLEDA

Hody, hody, cinkylinky,
sněženky a konvalinky,
vločka sněhu,
kapka deště,
slunce,
duha
a co ještě?
Teplo, déšť a vánice,
zajíci a kraslice.

Hody, hody, kotrmelce,
tři zajíci,
čtyři vejce.
Tři zajíci dováděli,
na paloučku prováděli
rozpuštělé kousky.
Čtyři kraslice mi dali.
Čím je asi malovali?
Zaječími fousky!

VELIKONOČNÍ KOLEDA

Drbu vrbu, vrbu drbu,
řežu proutky, proutky řežu,
na pomlázku, na košíčky,
na vrbové píšťaličky.

Tři kočky,
tři košíčky,
tři vrbové píšťaličky,
postříbřený plech.
Tři sta třicet střech.
Slunce, mraky, konvalinky,
sladká buchta od maminky,
plný košík vajíček.

Jen aby sis při koledě
nepolámal jazýček!

SLEPIČKO MÁ

Lidová

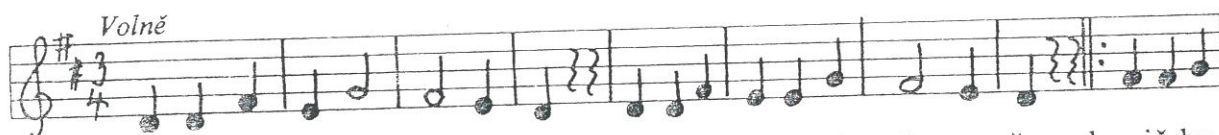
Sle-pič-ko má, ty jsi hod-ná. Já ti dám zr-níč-ko, ty mi dáš va-jíč-ko,

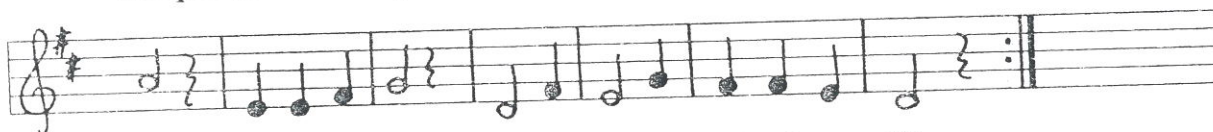
to jsi hod-ná.

SLEPIČKA NAŘÍKÁ

Lidová

Sle-pič-ka bě-há po dvo-ře, va-jíč-ko se kou-lí v ko-mo-ře: sle-pič-ka

kdák, va-jíč-ko křáp! Má-te mi ho, paň-má-mo, dát.

KUŘÁTKO

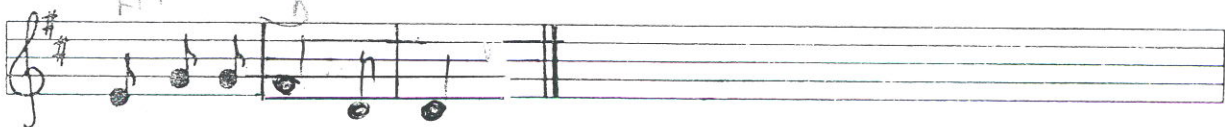
z roku 1948 (neznámý autor)

Ku-řát-ko, pí-pát-ko pěk-ně žlu-té, u-tí-ká po dvor-ku ne-o-bu-té.

Ku-řát-ko, pí-pát-ko, vždyť by ses na-styd-lo! Scho-vej se k ma-min-ce

sle-pič-ce pod kříd-lo.

POMLÁZKA

Já jsem při-šel na ko - le - du pro va - jí - čka.

Pro-sím, dej -te as-poň jed-no do ko - ší - čka.

U-plet jsem si na po-mlá-zku ně - co z prou - tí;

to mám na la - ko - mý hol - ky, ať se krou - tí.

SLEPIČKO, DEJ MI VAJÍČKO

CHOCHOLATÁ SLEPIČKA

lidový popěvek

Vesele

Cho-cho-la - tá sle - pi-čko, dej mi je-dno va - jí-čko,

o - bar-vím je na čer-ve-no, bu-de ja-ko ja - bli-čko.

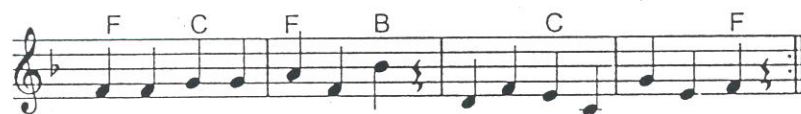
2. Koko, koko, kokodák,
jakkak ti je mohu dát,
panůmáma každé ráno
přijde si je vybírat.

3. Panůmámo, prosím vás,
nebyl jsem tu dlouhý čas,
dejte vy mně jedno vejce,
půjdu o dům dále zas.

TŘI SLEPICE

1. Tři sle-pi-ce v kur-ní-ku u-dě-la-ly ro-ty-ku.
Fan-ča, Žof-ka, A-li-ce (to jsou ty tři sle-pi-ce),

Na dvo-ře je vet-ře-lec, kra-de to je jis-tá věc!
za-cou-va-ly do-za-du, u-dě-la-ly po-ra-du.

Kvo, kvo kvo, kvo kvo, kvo kvo kvo.

2. Radily se, kvokaly, do kohouta strkaly.
Vyšouply ho za branku - běž zavolat ochranku!
Fanča, Žofka s Alicí schovaly se v ložnici,
kohout Vašek na plotě - zívá, kouká na kotě.
Kvo, kvo kvo, kvo kvo, kvo kvo kvo.

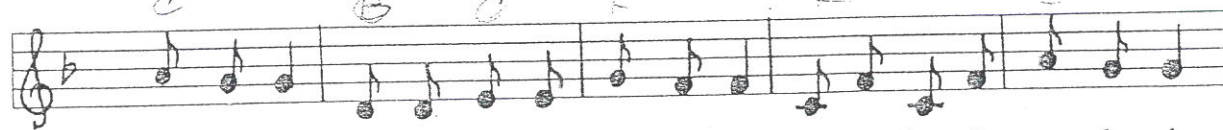
3. Tak to je ten vetřelec? Milé dámy, spadla klec!
Šíříte tu paniku, kotě šlo jen po mlíku.
Kam s tím kufrem, Vašíku? Stěhuju se z kurníku.
Děláte jen ostudu, já tu bydlet nebudu!
Kvo, kvo kvo, kvo kvo, kvo kvo kvo.

SLEPIČÍ TANEČEK

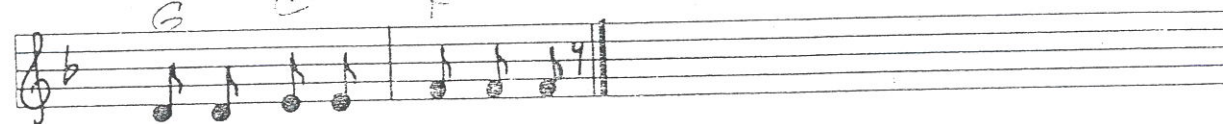
Text: V. Čtvrtík
Hudba: V. Bláha

1. Kou-pi-la si sle-pi-ce zbru-su no-vé stře-ví-ce. Tan-co-va-la

na dvor-ku kva-pík, pol-ku, ma-zur-ku. Tan-co-va-la na dvor-ku

kva-pík, pol-ku, ma-zur-ku.

3. Tancovala dokola, hlava se jí motala.
Urazila kramflíčky, poztrácela pentličky.
Urazila kramflíčky, poztrácela pentličky.
4. Za zrníčko pšenice prodává ty střevíce.
Bez kramflíčků, bez tkanic, nedostala za ně nic.
Bez kramflíčků, bez tkanic, nedostala za ně nic.